

Marc de Bel

STOVERIJ

*De zweetvoetpralines
van professor
Otomoto*

MET

FRIETEN

4

Met illustraties van Jan Bosschaert

Houtekiet

Antwerpen / Amsterdam

Stamboom van Mona

Betoveropa
bompie Johannes
'Bombus' Dauwers
(°1895–1965)

x

Betoveroma
meetje Nette Claes
(°1896–1964)

Overoma
Paula Dauwers
(°1926–2010)

x

Overopa
Wilfried Neels
(°1923–2018)

Opa Bertus
'Bolle'
Bogaert
(°1958)

x

Oma Fried(a)
Neels (°1959)

Mama
Tine Bogaert
(°1980)

x

Papa
Bram Vos
(°1981)

Mona Vos
(°2010)

Inhoud

Paaszaterdag 8 april

1. Het Bal van de Burgemeester 11
2. Herman Opperman 15
3. Professor Otomoto 23
4. Nevenwerkingen 25
5. Zweetvoetschimmelpralines 26
6. Droom 33

Paaszondag 9 april

1. Ochtendknuffel 39
2. Gok 43
3. Kale aap 50
4. Sterretjes 51
5. Frituur Sunshine 53
6. Botsautootjes 55
7. Romeo 59

Paasmaandag 10 april

1. Oorlelsabbelaar 67
2. Radio 71
3. Waarzegster 73
4. Bok geschoten 76
5. Samoerai 78
6. Aap 85
7. Paus 87

Dinsdag 11 april

1. De Vierde Dimensie 91
2. Cindy 93
3. Joren Sellemans 94
4. De Witch of the Nevelbos 101
5. Staart 102
6. Pistool 105

Woensdag 12 april

1. Doodshoofd 109
2. Prinses 109
3. Paddenstoelen 113
4. Talibanbaard 114

Donderdag 13 april

1. Grand Cru Classé 121
2. Jeuk en blauwe
schimmelharen 124
3. Spartelaars 125
4. Kussentje 126
5. Paardenmest 128

6. Overval en
kidnapping 138

Vrijdag 14 april

1. Blauw 147
2. Naar de vogels
kijken 149

Zaterdag 15 april

1. De Grand National 155
2. Gedichtje 160

*'Als je nadenkt geraak je van A naar B,
wie droomt komt overal.'*
Albert Einstein (1879-1955)

*'Het was allemaal heel echt, Moontje! Zo echt dat ik er
nu aan twijfel of ik vannacht een mens was die droomde
dat hij een hond was of dat ik een hond ben, die nu
droomt dat hij een mens is.'*
Bertus Bogaert (1958-)

Paaszaterdag 8 april

20.15 uur

1. Het Bal van de Burgemeester

‘Blijven jullie lang weg, mams?’

‘Nee, tenzij jouw vader weer per se de show wil stelen op de dansvloer...’

Mams werpt haar levensgezel een veelzeggende blik toe en verdwijnt richting badkamer.

Paps merkt dit echter niet. Al zijn aandacht gaat naar zijn stropdas, die hij maar niet gestrikt krijgt.

Ik geef het nog vijf seconden en dan werpt hij die grommend van zich af. Vier... drie... De onhandige Harry onderneemt knarsetandend nog een allerlaatste, vergeefse poging. Twee... één...

Hij rukt het onding over zijn hoofd en gooit het foeterend over zijn schouder.

Foezel kijkt verrast op als de stropdas naast hem op de sofa belandt. Hij snuffelt eraan en begint er meteen op te sabelen. Dat doet hij de laatste tijd met alles wat hij maar te pakken kan krijgen. Zo heeft hij al een van mams' pantoffels helemaal stuk gekauwd, een vuistgroot gat in een vaatdoek gebeten, twee gordijnen van franjes voorzien en het Indonesische kleedje dat de salontafel sierde veranderd in een puzzel van twintig stukken.

Dat schijnt normaal gedrag te zijn voor puppy's die nog maar pas van hun moeder zijn gescheiden. Voor de rest is hij een echte schat, een fantastische speelkameraad en

bedknuffel. Al heeft mams niet graag dat hij bij me tussen de lakens kruipt. Dus heb ik hem geleerd om op en niet in mijn bed te slapen.

Mams trippelt op haar nieuwe hoge hakken, die paps vorige week voor haar verjaardag kocht, de woonkamer binnen. Foezel stopt met sabbelen, steekt zijn neus in de lucht en niest. Ik ruik nu ook mams' lievelingsparfum uit het flesje dat ik haar voor diezelfde verjaardag gaf.

'Klaar, schat?'

Paps haalt nog snel een kam door zijn haar, werpt een laatste blik in de handspiegel en staat op van zijn stoel.

'Ja, maar die stropd... Wauw, wat ziet u er stralend uit, prinses!'

Hij graait de handspiegel van de tafel en loopt ermee naar mams.

'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand,' spreekt hij met een plechtige zware stem van achter de spiegel. 'Wie is de mooiste van heel het land?'

Hij trekt de spiegel weg van voor mams' gezicht en wil haar een zoen geven. Mams weert de Spiegelgeest af, wijzend naar haar knalrood gestifte lippen. Intussen verdwijnt Foezel met de stropdas in zijn muil achter de sofa.

'En je das?'

'Vergeet dat marteltuig,' antwoordt paps vastberaden. 'De mafferd die het dragen van een lap stof rond de nek heeft uitgevonden mogen ze gerust met zijn uitvinding opknopen! Bovendien voel ik me een stuk vrijer en meer op mijn gemak zonder dat ding.'

Mams' smartphone biept in haar handtas.

'Ja, Saskia, zeg het 'ns...'. Saskia is mams' hartsvriendin. Ze is al een tijdje gescheiden en ijverig maar voorlopig tever-

geefs op zoek naar een nieuwe vlam. 'Ja, natuurlijk... Nee, geen probleem. We staan net op het punt om te vertrekken. We zijn er over vijf minuten... Tot zo.'

Mams stopt haar mobieltje weer in haar handtas.

'Saskia vraagt of we haar willen oppikken. Haar elektrische fiets laat het afweten.'

'Zij heeft toch een nieuwe vriend? Frank of Frans? Die met zijn knalrode Jaguar?' oppert paps, terwijl hij zijn jas aantrekt.

'Niet meer. Die kerel dronk een fles wodka per dag, was zwaar gokverslaafd en had een broek vol schulden.'

'Ach zo,' knikt paps. Hij wil nog iets zeggen, maar bedenkt zich, als hij ziet dat ik aandachtig meeluister.

'Mocht je honger hebben, dan ligt er nog Stilton in de koelkast,' grijnst mams plagerig. Ze weet immers maar al te goed wat een hekel paps en ik hebben aan die vreselijke, naar muizenkeutels stinkende kaas. Ik snap maar niet wat mams daar lekker aan vindt.

'En er is ook nog chocoladepudding,' zegt mams terwijl ze naar de deur loopt. 'Vergeet niet om Foezel nog eens uit te laten voor je gaat slapen.'

'En mocht er iets zijn, dan bel je maar,' vult paps aan, voor hij de deur achter zich dichttrekt. 'Oké?'

'Okidoki, paps! En steel gerust, net als vorig jaar, de show op de dansvloer.'

'Doe ik,' belooft hij.

Zijn blik valt op Foezel, die achter de sofa de buitgemaakte stropdas een meer "punky" look aan het geven is. Paps geeft me een samenzweerderige knipoog.

'Braaf beest.'

2. Herman Opperman

‘De nieuwe fabriek van Herman Opperman, vlak bij de haven van Antwerpen, zal werkgelegenheid verschaffen aan maar liefst vierhonderd arbeiders,’ meldt de nieuwslezer, terwijl ik mij met de dassenverslinder en de kom met chocoladepudding op de sofa voor de tv nestel.

Herman Opperman of Herman Superman, zoals de steenrijke zakenman ook vaak wordt genoemd, is mij niet onbekend. Hij wilde immers heel graag het Spierewietkasteeltje van oma Fried en opa Bertus kopen en was bereid om daar heel veel geld voor neer te tellen. Dat is niet doorgegaan, want oma en opa willen van het kasteeltje van bompie Bombus een vakantieverblijf voor kansarme kinderen maken.¹

Opperman kocht dan maar die oude vierkantshoeve en de omliggende grond aan de andere kant van het Nevelbos en liet daar in geen tijd een kast van een villa bouwen, met boven op het dak een landingsplatform voor zijn helikopter, een gigantische garage voor zijn oldtimers en een verwarmd zwembad zo groot als onze tuin. Het hele domein is meer dan tien hectaren groot, dat zijn dus maar liefst twintig voetbalvelden, en helemaal afgespannen met een drie meter hoge draadomheining. Die moet ervoor zorgen dat er enerzijds geen ongewenste gasten op bezoek komen en dat anderzijds zijn dure renpaarden en andere dieren niet ontsnappen. Hoe Opperman zo schat-

¹ Zie (S)Toverij met Frieten deel 3, *Het testament van bompie Bombus*.

rijk is geworden, weet niemand. Maar het gerucht doet de ronde dat hij fortuinen heeft verdiend en nog steeds verdient met zijn casino's en goktenten. Zelf is hij ook een verwoed gokker, die er naar verluidt niet voor terugschrikt om mensen om te kopen. Volgens sommigen verdient hij daarmee meer dan vijf van die veel te dik betaalde topvoetballers samen. De niet onknappe kwieke vijftiger is dan ook een erg begeerde vrijgezel, ook al zei hij onlangs in een interview op tv dat vrouwen minderwaardig zijn aan mannen. Blijkbaar houdt de macho meer van die laatste en van dieren, want hij heeft niet alleen een heleboel dure raspaarden, maar volgens Freddy, de postbode, lopen er ook alpaca's, herten en kamelen rond op zijn uitgestrekte domein. En staat er vlak naast de villa een reusachtige kooi met daarin een grote verzameling exotische vogels, zoals papegaaien, parkieten en paradijsvogels.

'Hé, niet doen, Foezel! Foei!'

Ik geef hem een tik op zijn snoet, die helemaal onder de chocoladepudding zit. De lekkerbek profiteerde van mijn onoplettendheid om een flinke hap van de pudding te nemen.

'En dan geef ik nu graag, voor wat de sport betreft, het woord aan mijn charmante collega Lieke,' glimlacht de nieuwslezer breed.

'Dank je wel, Bert,' glimlacht de sportjournaliste op haar beurt haar parelwitte gebit bloot, voor ze recht in de lens van de camera staart. 'Bovenaan op onze sportagenda staat natuurlijk The Grand National, de wereldberoemde en grootste paardenrace, die sinds 1836 elk jaar omstreeks half april in Aintree, vlakbij Liverpool in Engeland, wordt gehouden. De wed-

strijd, die volgende zaterdag wordt verreden, lokt niet alleen een massa volk, maar wordt wereldwijd ook bekeken door maar liefst zeshonderd miljoen mensen. Dit jaar is Zorra, uit de stal van de Arabische oliesjeik Salah Aya-di-Bellah, de grote favoriet. Maar...'
Mijn smartphone biept.

Titus? Nee, mams.

'Ja, mams?'

'Ik ben vergeten voor morgenmiddag een kip uit de diepvriezer te halen, Mona. Wil jij dat doen?'

'Komt in orde, mams. Morgen dus kip? Met frietjes?'

'Ja.'

'Jummie! Ik ken al iemand die uitkijkt naar de botjes!'

'Toch niet. Kippenbotjes zijn niet goed voor puppy's. Te veel kans op splinters.'

Foezel kijkt mij verlekkerd aan, terwijl hij de laatste restjes chocoladepudding van zijn snoet likt.

'Amuseer jullie maar. En doe de groeten aan Joop, onze burgemeester.'

'Zal ik doen. Als jij maar niet vergeet om die kip uit de diepvriezer te halen.'

'Doe ik meteen, mams.'

Ik doe wat mams heeft gevraagd en knijp mijn neus dicht om die misselijkmakende Stiltonmuizenkeutelgeur niet te moeten opsnuiven als ik deur van de koelkast opentrek en er snel de kip in leg. Foezel steekt zijn neus in de lucht, snuffelt een paar keer en niest, terwijl ik weer op de sofa duik.

'En dan gaan we nu over tot de trekking van de nummers...'
klinkt een warme vrouwenstem, terwijl de ballen met cijfers in de grote doorzichtige ballentrommel wild alle kanten op stuiteren.

Ik herinner me opeens dat ik vannacht van de Lotto heb gedroomd en dat de eerste drie cijfers die uit de draaiende trommel rolden, alle drie op een zeven eindigden: 27, 17 en 37. Hoe het verder ging herinner ik me niet meer, want ik droomde opeens dat opa zijn pols verzwikte, toen hij Paul, de paardensmid, hielp bij het knippen van de hoeven van de pony's.

'Het eerste cijfer is... 27.'

Hé, wat een toeval!

'Het tweede cijfer is... 17.'

Eunk? Maar...

'Als derde cijfer hebben we... 37.'

Ik staar naar het scherm, versteend als het beeld van de soldaat op het graf van de gesneuvelden, en schrik op van het gebiep van mijn smartphone.

Titus? Nee, oma.

'Ha... Hallo, oma.'

'Ha, Moontje. Ik ben het: oma.'

'Eh... dag, oma.'

'Hé, je klinkt zo stil, zo afwezig, Moontje. Is er iets?'

'Eh, nee hoor. Ik... eh... ik vertel het je wel eens bij gelegenheid, oma.'

'Wel dat kun je morgen al doen, als je wilt. Ik bel namelijk om te vragen of je morgen en overmorgen wilt invallen voor opa. Die heeft bij het helpen knippen van de hoeven van onze pony's de pols van zijn rechterarm zwaar verzwikt.'

Ik heb het gevoel alsof iemand opeens een emmer ijskoud water in mijn nek heeft gekieperd.

'En dat komt erg ongelegen, want wij hebben hier in Houtegem net onze driedaagse paaskermis en dan verkopen

wij op paaszondag en paasmaandag altijd heel veel zakjes friet... met stoverij,² babbelt oma verder.

Er valt een stilte. Ik moet nog even bekomen.

'Die heeft bij het helpen knippen van de hoeven van onze pony's zijn pols zwaar verzwikt.'

'Moontje? Ben je er nog?'

'Eh... jawel, oma... Heeft opa echt zijn pols verzwikt?'

'Ja, een slechter moment had hij niet kunnen kiezen. En? Mag ik jou morgen komen halen?'

'Zeker. Mag Titus ook weer komen meehelpen?'

'Natuurlijk.'

'En mag Foezel ook meekomen? Dan kan hij weer dollen met Satee en Frikandel.'

'Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Mag ik jouw mama eens?'

'Die is niet thuis. Ze is met paps naar het Bal van de Burge-meester.'

'Ach zo, jij zit dus alleen thuis.'

'Toch niet. Foezel ligt hier samen met mij op de sofa naar de tv te kijken.'

'Nou, tot morgen dan!'

'Tot morgen, oma. Ik kijk er al naar uit!'

Ik blijf nog een tijdje met mijn smartphone in mijn hand zitten, terwijl oma's woorden in mijn hoofd nagalmen.

'Die heeft bij het helpen knippen van de hoeven van onze pony's zijn pols zwaar verzwikt.' Precies zoals ik het heb gedroomd! Het lijkt wel alsof ik opeens helderziend ben geworden! Of lie-

² Oma en opa baten in het dorp waar zij wonen een frituur uit. Zie *Frituur Sunshine*, deel 1 in de reeks *(S)Toverij met Frieten*.

ver: helderdromend. Of is het puur toeval dat ik droomde over de cijfers van de Lotto en opa's verzwikte pols?

Of... Of komt dat door die zweetvoetpraline van professor Otomoto?! Ik voel opeens het bloed naar mijn hoofd stijgen, terwijl ik denk aan de woorden van de bolle bolleboos. *'Mijn recept staat nog niet helemaal op punt. Het kan dus dat er nevenwerkingen optreden.'*

Als dat inderdaad een nevenwerking is van de praline die ik gisterenavond at om mij te verlossen van mijn enge nachtmerries, dan moet ik hem dat zeker vertellen.

Positief is alvast dat ik niet weer heb gedroomd van die BMW, die in volle vaart recht op me af komt gereden.

Foezel springt van de sofa, loopt naar de achterdeur en piept. Ik trippel hem achterna en laat hem in de tuin.

'Flinke jongen!'

De trekking van de Lotto heeft ondertussen plaats gevonden voor een gangsterfilm, waarin een kale dikzak met een dikke sigaar in zijn bek met een sardonisch genoegen een murw geslagen man het vuur aan de schenen legt. Niet meteen mijn ding. Al dringt het sadistische gedoe wat zich op het scherm afspeelt niet echt tot me door... Daarvoor zit mijn hoofd te vol met Lottocijfers en opa's verzwikte pols.

Ik ga op de drempel van de achterdeur zitten en tik Titus' nummer in. Het duurt een hele tijd voor hij opneemt.

Sinds Titus' ouders zijn gescheiden logeert hij elke vakantie bij zijn tante Sara in Houtegem. Wat ik erg leuk vind, want dan zien we elkaar vaker. Ook al bellen we elkaar bijna elke dag.

'Ha... hallo Mona...' hijgt hij in mijn oor. 'Sor... sorry, maar ik zat in bad en mijn sma... smartphone lag in de slaapkamer.'